

Spørsmål til ordføreren

Blir ekspropriasjonen på Gausel begrenset?

Etter at fylkesmannen i Vest-Agder har avvist grunneiernes klager over vedtaket om gangvei ved Gausel, er neste skritt stevning i ekspropriasjonssak.

Vil ordfører Christine Sagen Helgø da sikre at ekspropriasjonssaken blir begrenset til den ubetydelige tilleggsbelastning det kan representere at det offentlige trer inn i allmennhetens sted der allmennheten har hatt veirett fra før?

Alternativet er at ordføreren og Stavanger kommune ber retten fastsette full erstatning for den ulempe det representerer å få en gangvei dersom ingen har hatt veirett fra før.

Når spørsmålet stilles, er det fordi innleggene fra Stavanger kommune så langt, både i den kommunale behandling og i forhold til fylkesmannen, ikke har nevnt ett ord om den veirett allmennheten har hatt «fra Arilds tid» (lenger enn noen kan huske). Det er heller ikke nevnt i avisenes om-

tale av saken i den senere tid.

Liten grad av ulempe

I utgangspunktet hadde jeg ikke gjort annet enn å observere at allmennheten benyttet en sti i terrenget, og at denne stien var medtatt på alle kart i kommunen, basert på luftfotografier. Senere undersøkte jeg også spørsmålet i grunnboken og historisk materiale. Jeg fikk anledning til å redegjøre for dette i en større artikkel i Aftenbladet 25. mai 2010.

I et innlegg 20. september 2010 har jeg videre dokumentert at også målebrevet for Lærdal-eiendommen har en formulering som gir kjøper varsel om rettigheter i strandsonen. At allmennheten benyttet gangvei på stranden også her, var utvilsomt, og området ble betegnet som utmark av eier da han bygget et bassengrom i 1970-årene.

Liten grad av ulempe

Det er ikke lett å forstå at det representerer noen erstatningsbetinget ulempe at kommunen tar ansvar for bedre opparbeidelse og vedlikehold av en gangvei. At grunneierne har oppfattet det slik, kan man imidlertid se av saken.

Da spørsmålet om innregulering av en strandvei tidligere var oppe, fremsatte

h.r.advokat Karl Wyller i brev av 1. januar 1986 tilbud om at han og øvrige grunneiere nord for Lærdal-eiendommen skulle påhefte sine eiendommer «tinglest rett for allmennheten til fri gjennomgang». Grunneierne ville i det tinglyse dokument «forplikte seg til ikke å hindre ferdselen ved gjerder, hekker eller andre fysiske stengsler».

Grunneiernes tilbud gikk ikke lenger enn til å tinglyse den rett allmennheten allerede hadde. Det fremgår at grunneierne oppfattet at de ville få en ytterligere byrde dersom det ble regulert inn en kommunal gangvei. Det er ikke lett å få tak i hva denne byrde skulle være – mange vil vel se det som en fordel at kommunen tar seg av vedlikeholdet. Imidlertid er det denne mulige ekstra byrde som det kan og bør gis erstatning for i en ekspropriasjonssak.

Som om den aldri har eksistert?

Spørsmålet nå er om ordføreren vil instruere kommuneadvokaten til å begrense ekspropriasjonssaken til det som er nødvendig, dvs. til den tilleggsbelastning kommunal overtakelse av veiretten representerer? Eller skal kommunen gjennom ekspropriasjonssaken gi grunneierne full erstatning som om strandveien, som er avtegnet på flere målebrev, aldri har eksistert.

PÅL MITSEM
Randaberg